

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА

14.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ВТОРИКЪ, 18-го Февраля.—1847—Wilno. WTOREK, 18-go Lutego.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 12-го Февраля.

Высочайшимъ Приказомъ отъ 27 Января, Его Императорскому Высочеству Князю Евгению Максимилиановичу назначается состоять въ полкахъ Лейбъ-Гвардії: Преображенскомъ и Уланскомъ.

— Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: въ день восшествія на Престолъ Великобританской Королевы Викторіи или коронаціи Ея Величества, отвѣтать установленнымъ числомъ выстрѣловъ на салюты Великобританскихъ военныхъ судовъ, если таковыя будутъ находиться на рѣдѣ.

— Дѣйствительному Статскому Совѣтнику, въ званіи Каммергера Барону Розену, Высочайше повелѣно состоять при Ея Императорскому Высочеству Великой Княгинѣ Еленѣ Павловнѣ.

— Высочайшимъ Именнымъ Указомъ 20 Декабря, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена Святаго Равноапостольнаго Князя Владимира 3-й степени, во вниманіе къ усердію и неутомимой дѣятельности, оказанніемъ по званію Члена Минскаго Губернскаго Комитета обѣ инвентаряхъ, окончившаго съ успѣхомъ

СМѢСЬ.

О ПРОИЗВЕДЕНИИ ХИРУРГИЧЕСКИХЪ ОПЕРАЦІЙ БЕЗЪ ВОЛИ.

Одно изъ важнѣйшихъ изобрѣтеній нашего вѣка, интересующее живѣйшимъ образомъ не только хирурговъ и медиковъ, но и все человѣчество, занимаетъ съ цѣкотраго времени всѣ европейскіе журналы. Это — изобрѣтеніе способа, посредствомъ коего самыя болѣнія хирургической операций могутъ быть производимы безъ боли. Способъ сей состоитъ въ томъ, что въ легкія вдыхаютъ паръ лѣтучаго сѣрнаго зопра, отъ чего болѣній становится совершенно нечувствительнымъ въ продолженіе нѣсколькихъ (1½—5) минутъ, при самой даже сильной боли. Возбужденіе такимъ образомъ состояніе упоенія, продолжаетъся отъ одной до десяти минутъ, сообразно тѣлосложенію больнаго и количеству принятаго зопра, не оставляя посль себя никакихъ дурныхъ послѣдствій, кроме какого-то непріятнаго чувства въ головѣ, продолжающагося одинъ или два часа, и весьма рѣдко изнеможенія тѣла въ продолженіи одного дня. Первая слава сего изобрѣтенія, принадлежитъ американскому химику и геологу, Г. Джаксону, жительствующему въ Бостонѣ, а первое примѣненіе его къ практикѣ произвели два, жительствующіе тамъ же, зубные

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 12-go Lutego.

Przez Najwyzszy Rozkaz Dzienny, 27-go Stycznia, JEGO CESARSKA WYSOKOŚCI XIĘŻĘ Eugeniusz Maksymilianowicz ma być liczony w półkach Lejb-Gwardji; Preobrażeńskim i Ułańskim.

— JEGO CESARSKA Mość Najwyższej rozkazać raezył: w dniu wstąpienia na tron Królewę Wielkiej Brytanii Wiktorię, lub koronacji Jęz Królewskiej Mości, odpowiadać przepisaną liczbą wystrzałów na salutowania wojennych statków angielskich, jeśli te znajdować się będą w przystani.

— Rzeczywistemu Radzey Stanu, Szambelanowi Baronowi Rosen, Najwyższej rozkazano zostawać przy JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIEKIEJ XIĘZNIE HELENIE PAWŁOWNIE.

— Przez Najwyzszy Imienny Ukaz, 20-go Grudnia, Najłaskawię mianowany Kawalerem Orderu Równego Apostołom Xięcia Włodzimierza 3-ej klasy, ze względu na gorliwą i niezmordowaną czynnośc, okazaną w obowiązku Członka Mińskiego Gubernialnego Komitetu o inwentarzach, który pomyślnie ukończył tą obszerną pracę, oraz

ROZMAITOŚCI.

O WYKONYWANIU OPERACJI CHIRURGICZNYCH BEZ BOLU.

Jedno z najważniejszych odkryć naszego wieku, nie tylko samą naukę chirurgii i medycyny, ale i całą ludzkość najżywięj obchodzące, zajmuje odniejakiego czasu wszystkie europejskie dzienniki. Jesto odkrycie środka, za użyciem którego, najboleśniejsze operacje chirurgiczne, mogą być wykonywane bez bolu. Środek ten zależy na wiewaniu do płuc parę z ulatniającego się eteru siarczanego, przez co chory staje się zupełnie nieczuły, w przeciągu kilku (1½—5) minut, na bólchość najsilniejszą. Stan upojenia, tym sposobem powstający, trwa od jednej aż do dziesięciu minut, stosownie do budowy ciała chorego i do ilości wzionego eteru, nie zostawując po sobie żadnych złych skutków, prócz niekiedy przykrego jakiego uczucia w głowie, godzinę lub dwie trwającego, a rzadko bardzo osłabienia ciała, przez dzień jeden. Pierwsza chwata tego odkrycia, należy się chemikowi i geologowi amerykańskiemu, P. Jackson, mieszkającemu w Bostonie, a pierwsze zastosowanie jego do praktyki wykonali dwaj zamieszkał tamże dentyci, P.P. Morton i Jackson, przy wycywaniu zębów. Pomyślne doświadczenia rzecznich dentystów, zachęciły Doktora Johna Ware w Bostonie, do użycia eteru przy ważniejszych opera-

сей обширный трудъ, и согласно представлению Министра Внутреннихъ Дѣлъ, — Минскій Вице-Губернаторъ, Статский Совѣтникъ Чмыжовъ.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собрании, разсмотрѣвъ всеподданійшій докладъ Общаго Собрания первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената, по вопросу: слѣдуетъ ли взыскивать крѣпостныя пошлины за переходъ не къ прямымъ наследникамъ, по духовнымъ завѣщаніямъ, крѣпостныхъ людей безъ земли, и обращаясь, для разрешенія возникшаго по настоящему дѣлу недоумѣній, къ самому разуму действующихъ по сей части законовъ, находитъ, что хотя Св. Зак. Гражд. (т. X изд. 1842 г.) права на крѣпостныхъ людей безъ земли отнесены къ движимымъ имуществамъ, но сіе ни сколько не противорѣчить, въ отношеніи къ пошлиномъ, ни ст. 364-й Св. Зак. (Уст. о пошл. т. V), кюю предписано: въ актахъ о переходѣ безъ земли крѣпостныхъ людей мужского пола, записанныхъ въ ревизио, цѣну онимъ исчислять на томъ же основаніи, какъ и при передачѣ оніхъ съ землею, — ни ст. 329-й того же Устава, въ которой упомянуто, что и съ имѣніемъ движимыхъ взимаются пошлины въ тѣхъ случаяхъ, кои въ раздѣлѣ томъ именно означены, пбо приведенная 364 ст. находится именно въ томъ же II разрядѣ. Не встрѣчая за симъ необходимости въ чёмъ либо соглашать, пояснить или пополнять означенныя статьи, Государственный Совѣтъ, Миѳніемъ, Высочайше утвержденнымъ, положилъ: предоставить Правительствующему Сенату предписать кому слѣдуетъ, чтобы съ права на дворовыхъ людей безъ земли, переходящихъ какъ по духовнымъ завѣщаніямъ, такъ и по всемъ другимъ актамъ, установленыя крѣпостныя пошлины были взыскиваемы по цѣнѣ, определенной въ 364 ст. Уст. о пошл. (Св. Зак. т. V изд. 1842 г.).

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

Австроія.
Вена, 2 Февралія.

20 числа м. м., въ дворцовой церкви совершина была панихида за упокой души эрцгерцога палатина Венгерского; на этомъ богослуженіи присутствовало Венгерское дворянство, находящееся теперь въ Вѣнѣ. Ея Императорское Высочество Великая Княгиня Елена Павловна изволила прибыть на этотъ обрядъ съ Государынею Великою Княжною, Свою Дочерью. Эрцгерцогиня Марія и пр. десса Клементина Салернская, встрѣтили Ея Императорское Высочество при входѣ въ церковь.

— Говорятъ, что гр. Майлать будеть назначенъ въ помощъ эрцгерцогу Стефану, при исправлении должностіи намѣстника Венгерского королевства.

врача, Гг. Мортонъ и Джаксонъ, при выдергиваніи зубовъ. Успешные ихъ опыты, поощрили доктора Джона Вера, въ Бостонѣ, къ употребленію энира при болѣе важныхъ хирургическихъ операцияхъ, какъ то, при отнятіи женской груди и бедра, произведенныхъ имъ съ успѣхомъ и безъ боли. По получении сего извѣстія въ Англіи, врачъ Бутъ въ Лондонѣ, вмѣстѣ съ зубнымъ врачемъ Робинсономъ, съ помощью сего способа выдергивали зубы безъ боли; вслѣдъ за симъ, Г. Листонъ, хирургъ лондонскаго госпиталя (*University College*), вмѣстѣ съ Г. Кей, употребили сей способъ при отнятіи бедра. Больной, послѣ принятия энира передъ самыемъ начатіемъ операции, спустя 2—3 минуты, совершенно лишился чувства; отнятіе бедра продолжалось не болѣе одной минуты, послѣ чего больной оставался еще недвижимымъ, при отѣсканіи и перевязываніи артерій; наконецъ, какъ бы полупробудившись отъ сна, медленно отвѣчалъ на вопросы, что онъ нечувствовалъ никакой боли, хотя не лишился совершенно присутствія духа; что слышалъ нѣсколько словъ и ощущалъ, что что-то дѣлали около его ноги, но нѣсколько не зналъ, что операция была уже произведена. Это происходило 22 Декабря 1846 года. Того же числа, Г. Листонъ отнялъ еще ноготь у другаго больного, то же безъ боли, а 1 Января 1847 года, Ландсдрунъ, въ Бристолѣ, отѣкъ такимъ же образомъ бедро, въ присутствіи химика Герапета, который описывалъ сию операцию (*Times* 4

stosownie do przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznychъ, — Miński Wice-Gubernator, Radzea Stanu Czmychow.

Rada Państwa, w polaczonych Departamentach Praw tudzież Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólnym Zebraaniu, rozpatrywyszy najpoddanniesze przedstawienie pierwszych trzech Departamentów Rządzacego Senatu, z powodu pytania: czy nalezy pobierać poszliny za przejście do dziedziców nie w prostej lioii, na mocy zapisów testamentowych, poddanych bez ziemi, i uciekać się, dla rozwiązania wynikłej z tego względu wątpliwości, do istotnego brzmienia istniejących w tej mierze praw, znajduje, że chociaż w Zbiorze Praw Cywil. (T. X. wyd. 1842 r.) prawa na poddanych bez ziemi zamieszczone są w rubryce ruchomej w lasnosti, ale to bynajmniej nie przeciwi się pod wzgl. dem poszlin, ani art. 364 Zb. Praw (Ust. o opłatach T. V), mocą którego zalecono: w dokumentach o przejściu poddanych bez ziemi plemi男女, zapisanych w rewizji, ilość opłaty za nich oznaczać na tejże zasadzie jak i przy przejściu ich z ziemią, — ani art. 329 tejże Ustawy, w którym wyrażono, że z własności ruchomej pobierają się poszliny w tych razach, które w tym rozdziale wyroźnie są oznaczone, gdyż właśnie przytoczony art. 3: 4 znajduje się w tymże 11 rozdziale. Nie widząc zatem potrzeby godzenia, objaśniania lub uzupełniania w czemkolwiek rzeczonego artykułu, Rada Państwa, Uchwałą, Najwyzej zatwierdzoną, postanowiła: pozostawić Rządzacemu Senatowi, iżby zalecił komu należy, aby za prawa na poddanych bez ziemi, przechodzących tak na mocy testamentowych zapisów, jako też wszelkich innych aktów, przepisane poszliny były pobierane podług ceny ustanowionej w art 364 Ust. o opłatach (Zb. Praw T. V. wyd. 1842).

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Aut. AUSTRIA.
Wiedeń, 2 lutego.

Dnia 20 z m. w kaplicy dworskiej odbywało się żałobne nabożeństwo po zgonie Arcy-księcia Palatyna Węgierskiego, na którym znajdowała się wyższa i niższa szlachta Węgierska, obecna w Wiedniu. J. G. W. WIELKA XIĘŻNA HELENA PAWEŁOWNA raczyła przybyć na to nabożeństwo, z Dostojną Swą Corą. Arcy-księzniczka Maryja i Księżna Klementyna Salerneńska przyjmowały J. C. W. w pro-gach kaplicy.

— Mówią, że Hr. Maylat dodany będzie do pomocy Arcy-księciu Stefanowi, przy pełnieniu obowiązków namiestnika królestwa Węgierskiego.

cyach chirurgicznych, jako to, przy wycięciu piersi niewieściej i amputacji uda, które przez niego szeszyliwie bez bolu wykonane zostały. Za dojściem tej wiadomości do Anglii, Doktor Boott w Londynie, wspólnie z dentystą Robinsonem, za użyciem tegoż środka wyrywali zęby bez bolu; krótko zaś potem, P. Liston, chirurg szpitalu Londyńskiego (University College), łącznie z P. Key, użyli tego sposobu przy amputacji uda. Chory po wzinięciu eteru przed samą operacją, po 2—3 minutach stracił zupełnie czucie; odjęcie uda trwało zaledwo minutę; poczém chory zostawał jeszcze nieruchomy podczas wynajdywania i przewiązywania arterii; nakoniec jakby na wpol przebudziwszy się ze snu, odpowidał powoli na zapytania, iż nie czuł żadnego bolu, chociaż nie stracił zupełnie przytomności; że słyszał kilka wyrazów i czuł, że robiono coś ok. jego uda, ale nie wiedział bynajmniej, iż operacja zrobiona została. To się stało 22 grudnia 1846 roku. Tegoż dnia jeszcze wyrwał P. Liston paźnogieć innemu choremu bez bolu, a 1 stycznia 1847 roku, P. Lansdown, w Bristolu, ucał podobnymże sposobem udo, w przytomności chemika Herapath, który opisując tę operację (*Times* 4 stycznia 1847, powiada, że trwała 15 minut z powodu przeegicia lie znych arterij.

— Мъсто графа Стадиона, по званію императорскаго галиційскаго коммісара, который пынѣ назначень Богемскимъ губернаторомъ, ввѣreno его брату, тепрещнему Триестскому губернатору.

— Открытие Богемского сейма, отсрочено спою до марта, потому поводу, что предварительныя занятія не были еще кончены.

Франция.

Парижъ 8 Февраля.

Совѣщаніе палаты депутатовъ. Засѣданія 6 и 8 Февраля. На засѣданія 6-го числа, палата занималась дальнѣшими преніями по второй статьѣ адресса, выражавшей надежду на сохраненіе мира. Первый произнесъ рѣчь Г. Беррье, знаменитый ораторъ легитимистской партии, и сображеніемъ со своей точки зрѣнія испанскія бракосочетанія, доказывалъ, что полезнѣшіе и вожделѣніе событий было бы бракосочетаніе Королевы Изабеллы съ графомъ Монтемоліномъ; не вниманію къ этому министровъ приписывалъ все зло которое отъ настоящихъ испанскихъ бракосочетаній произошло для Франціи и другихъ европейскихъ государствъ. За симъ приглашалъ министровъ, чтобы они тепрещнее свое вліяніе въ Мадридѣ употребили для возстановленія въ Испаніи езаческаго закона, которое считалъ единственіемъ мѣрою для обезспеченія еї странѣ соотвѣтственнаго положенія въ ряду другихъ европейскихъ державъ. Къ статьѣ адресса, о которой идеть рѣчь, Г. Беррье предложилъ слѣдующее добавленіе: „Франція желаетъ мира и успѣхъ сохранить его съ соблюденіемъ своего достоинства и справедливыхъ интересовъ.“ Сему воспротивился Г. Гизо, утверждая, что сія добавочная статья, если не въ словахъ, то по крайней мѣрѣ въ мысли есть только подтвержденіе отвергнутой уже добавочной статьи Гг. Бильбо и Дюфора. Вслѣдствіе этого, Г. Ластери потрбовалъ, чтобы вся вторая статья адресса была просто исключена, и Г. Беррье отказалась отъ своей добавочной статьи, присоединившись къ этому предложенію. Отѣбѣчай на это Г. Гизо доказалъ въ иллюстраціяхъ словахъ съ разительной точностью, что такое решеніе палаты было бы пагубнымъ для сохраненія мира, и значило бы почти тоже, что объявление войны. „Ибо не вѣрить въ миръ, значитъ вѣрить въ войну. Разг҃ъ не Англія составляетъ жалующуюся сторону? И не смотря на то, англійскіе парламентъ и правительство не колебались въ провозглашеніи своего довѣрія къ сохраненію мира.“ Этотъ примѣръ, приведенный Г. Гизо, раздражилъ Г. Бюроде-Пюи, который объявилъ, что онъ подастъ голосъ въ пользу уничтоженія второй статьи, хотя бы только для того, чтобы не подражать Англіи. Однако палата утвердила статью значительнымъ большинствомъ, и только крайняя лѣвая сторона (радикалы) и крайняя правая (легитимисты) удержались отъ балотировки. Остальное засѣданіе занято было разными вопросами, предложенными министрамъ, касающимиися предмета

Января 1847 г.), изъясняетъ, что она продолжалась 15 минутъ по поводу пересѣченія многихъ артерій.

Употребленій эзиръ находился въ обыкновенномъ большомъ пузырѣ, съ трубкою, снабженіемъ въ концѣ костянымъ дульцемъ, въ видѣ бокала, съ широкимъ внизу отверстиемъ, которое могло плотно закрываться, посредствомъ пробки, похожей на ту, какую употребляютъ при надуваніи эластическихъ подушекъ воздухомъ. Въ пузырѣ влили одну упцію ефирного эзира раздули его посредствомъ небольшаго вдувающаго насоска, и заткнувъ бокалъ большимъ пальцемъ, сильно здавливали пузырь для насыщенія запертаго въ немъ воздуха эзирнымъ паромъ. До начатія самой операции, заткнули большому поздри, бокалъ приставили къ устамъ, придерживая вокругъ губы пальцами, чтобы не уходилъ паръ. Большой вдыхалъ и выдыхалъ паръ въ продолженіе одной или двухъ минутъ, потомъ губы его перестали корчиться. При семъ начали первое съченіе. Спустя три минуты, дѣствіе пара начало ослабѣвать; и потому снова приставили стаканъ къ устамъ большого, и такимъ образомъ дѣйствовали до окончанія операции. Ежели пульсъ начиналъ ослабѣвать, то давали нѣсколько капель вина для возстановленія его. Послѣ операции большой проснулся спокойно, и говорилъ, что не болѣвалъ ни какой боли и вообще былъ въ удовлетворительномъ состояніи. Въ Бостонѣ опускали въ бутылку, съ двумя шейками, губку, смоченную

— Hr. Stadion, который jest przeznaczony na Gubernatora Czech, zastąpiony budec jako Komissarz Cesarski w Galicji przez swego brata, teraźniejszego Gubernatora Tryestu.

— Zwołanie Sejmu w Czechach zostało znowu odroczone do marca, z powodu, że prace przygotowawce nie były jeszcze ukończone.

Франция.

Parz 8 lutego.

Obrady Izby Deputowanych. Posiedzenia d. 6 i 8 lutego. Na posiedzeniu d. 6, Izba zajmowała się dalszymi rozwprawami nad drugim paragrafem adresu, wyrażającym nadzieję utrzymania pokoju. Pierwszy zabrał głos P. Berryer, sławny mówca stronnictwa legitymistów, i rozbierając naprzód ze swoego stanowiska małżeństwa hiszpańskie, dowodził, iż najkorzystniejszą i najpożądańszą kombinacją, było zaślubienie Królowej Izabelli z Hr. Montemolin, i uchybieniu jedyj przez Ministrów, przypisywał wszystkie złe następstwa i skutki, jakie z tych małżeństw dla Francji i dla innych europejskich krajów wynikły. Następnie wzyskał Ministrów, aby teraźniejszego wpływu swojego w Madrycie użyli na przywrócenie w Hiszpanii salickiego prawa, i uważały je za jedyny środek zapewnienia temu kraju przyzwoitego stanowiska w rzeczywistości innych krajów Europy. Do bieżącego w mowie paragrafu adresu, P. Berryer zaproponował następujący dodatek: „Francja życzy pokoju i będzie umiała go utrzymać, z zachowaniem swojej godności i sprawiedliwych interesów.“ Oparł się temu P. Hebert, twierdząc, iż dodatek ten, jeśli nie w słowach, to przynajmniej w myślach, jest tylko powtórzeniem treści odzuczonego już dodatku P.P. Billault i Dufaure. W skutek tego, P. Lasteyrie wniósł, aby wyrzucić całkiem paragraf drugi, do czego się i P. Berryer, co najwyzszy swój dodatek, przychylił. Odpowiadając na to P. Guizot, w krótkich lecz jasnych i treściowych słowach przekonywał Izbę, iż podobna uchwała z jej strony, mogłaby stać się nadec szkodliwą dla utrzymania pokoju i równałaby się prawie wypowiedzeniu wojny. „Albowiem nie wierzyć w pokój — rzekł — jest to wierzyć w wojnę. Czyż nie Anglia jest stroną, która się skarży? a przecież w Anglii równe Rząd jak Parlament nie wahają się oświadczenie swoego zaufania, iż pokój utrzymany zostanie.“ Przytoczenie tego przykładu oburzyło P. Bureaux de Puzy, tak, iż oświadczył, iż dla tego właśnie glosować będzie za wyrzuceniem drugiego paragrafu, ażeby nie naśladować Anglii. Mimo to rzeczonej paragraf utrzymany został znaczną większość, i tylko ostateczna Strona Lewa (radikalisi) i ostateczna Prawa (legitymiści), wstrzymały się od głosowania. Resztę posiedzenia zajęły różne interpellacje Ministrów, w przedmiotach nie objętych adressem. Dnia wczorajszego, jako w Niedzieli, Izba nie miała posiedzenia; na posiedzeniu zaś dzisiejszym, przystąpiła do roztrząsania 7-go paragrafu adresu, tyczącego się finansowych stosunków.

Użyty eter zamknięty był w wielkim pęcherzu zwykłym, z rurką opatrzoną na końcu kościanym musztucikiem, w postaci kubka, z szerokim u dna otworem, który się szczególnie mógł zamkać, za pomocą zakrętki, podobnej do tej, jaka się używa do wydymania poduszek elastycznych powietrzem. Do pęcherza wlało uncję eteru starezanego, nadeto go za pomocą małej pompki zwiewającej, a zatknięty kubek wielkim palcem, poruszano mocno pęcherz dla nasycenia zamkniętego w nim powietrza parą eterową. Przed wykonaniem samej operacji, zatknięto choremu nozdrza, kubek włożono do ust, przytrzymując na oko wargi palcami aby para nie uchodziła. Chory wdychał i wydychał parę przez jedną lub dwie minuty, poczem wargi jego kurczyły się przestały. Zaczęto pierwsze cięcie. Po trzech minutach skutek pary eterowej począł ustawać, włożono więc znowu musztuczek do ust chorego i podobnymże sposobem postępowanu aż do końca operacji. Jeżeli puls okazywał upadek sił, kilka kropel wina wystarczało na jej podniesienie. Po operacji chory ocknął się spokojny, mówił, że nie czuł bolu żadnego i miał się w ogólności dobrze. W Bostonie wkładano do butli o dwóch szyjkach gąbkę eterem zmoczoną. P. Liston używał w Londynie jeszcze lepszego aparatu, wynalezionej przez aptekarza Squire, a zrobionego przez P. Hooper.

(1)

твъ, не вошедшихъ въ составъ адреса. Вчера, въ воскресеніе, не было засѣданія; на сегодняшнемъ же засѣданіи, палата приступила къ соображенію 7-й ста ты адреса, касающейся финансовыхъ отношеній.

— Король назначилъ герцога Монпансіерскаго главнокомандующимъ артиллерию въ Сенскомъ департаментѣ: всѣ предписанія правительства, касающіяся артиллериі въ этомъ департаментѣ, будуть проходить чрезъ руки Принца, который въ то же время сохраниетъ должность начальника Венсенской Школы.

— Носится слухъ, что герцогиня Монпансіерская уже беременна.

— Въ Четвертокъ былъ большой балъ у герцога Немурскаго; при этомъ случай дворъ оказывалъ особенное вниманіе Британскому послу, лорду Норменби. Король, пробывшій на балѣ не болѣе часа, говорилъ съ лордомъ два раза, и довольно долго. Французскій посолъ прибылъ изъ Лондонскаго двора, графъ Сентъ-Олеръ, принять былъ въ прошлый Четвертокъ Королевою въ аудіенціи, въ Виндзорскомъ дворцѣ.

— Лордъ Норменби, тотчасъ послѣ рѣчей, произнесенныхъ Гг. Гизо и Берре, отправилъ курьеровъ въ Лондонъ, требуя, какъ слышно, новыхъ инструкцій.

— Носится слухъ, что Король Лудовикъ Филиппъ, получилъ собственноручное письмо Королевы Викторіи. Г. Госонвиль, зять герцога Бороли, юздиній въ Лондонѣ съ особыніемъ порученіемъ, привезъ, будто бы этотъ знакъ мира. Поговариваютъ, что герцогъ Бороли лично отправится въ Лондонъ съ порученіемъ Короли.

— Въ *Akhbar*, отъ 26-го Января извѣщаютъ, что генералъ Кавенъякъ окончилъ свою экспедицію противъ беспокойныхъ пограничныхъ племенъ Оранской провинціи съ болѣшимъ успѣхомъ. Французская кавалерія настигла эти племена, принудила ихъ вступить въ сраженіе, и нанесла имъ совершиное пораженіе. Множество пленныхъ и 40,000 головъ скота достались Французамъ.

— Въ Мерсельскомъ курьерѣ пишутъ, что въ означеній городѣ прибылъ изъ Мексики агентъ, для раздачи корсерскихъ патентовъ противъ американскихъ кораблей.

— Въ письмахъ изъ Макао сообщаютъ о послѣдовавшей кончинѣ Кокинхинскаго императора.

9 Февраля.

Министръ внутреннихъ дѣлъ поручилъ префектамъ объявить сельскимъ обществамъ, что они обязаны наблюдать за исполненіемъ закона о вывозѣ хлѣба, и будуть отвѣтствовать за всякие беспорядки въ семъ отношеніи.

— Французскіе журналы заняты разсужденіями на счетъ овладѣнія Англичанами острова *Lihou*. Въ *Journal des Déb.* пишутъ между прочимъ: „Если бы мы стали подражать примѣру англійскихъ журналовъ, если бы припомнили все то, что въ нихъ нѣкогда сказали относительно маркизскихъ и О'Гантскихъ острововъ, если бы питали ненависть по поводу распро-

шеромъ. Г. Листонъ употреблялъ въ Лондонѣ еще лучшій аппаратъ, изобрѣтенный Аптекаремъ Скиромъ, и сдѣланій Г. Гуперомъ.

Получивъ сіе любопытное извѣстіе на материѣ, врачъ Іосифъ Башъ, въ Брюсселѣ, произвелъ операцию надъ двойною фистулой; но только первую половину операциіи онъ успѣлъ произвести безъ боли. Сдѣлали также безъ боли вырѣзку большой пузырчатой опухоли у собаки. 9-го Января сего года, Г. Фергюсонъ, хирургъ лондонскаго госпитала *Kings-College*, произвелъ три операции съ самыми лучшими успѣхомъ. Того же дня, въ госпиталѣ Св. Омы, Г. Мэкъ-Морду, отсѣкъ шестилѣтнему ребенку указательный палецъ, безъ малѣйшей боли, послѣ двукратного только приема энира, и ребенокъ очнувшись спрашивалъ, сдѣланы ли надъ нимъ операции? 12-го Января, профессоръ Ру, въ Парижѣ, отсѣкалъ бедро, забылъ заткнуть больному ноздри, и потому больной не уснулъ и ощущалъ боль. Вскорѣ потомъ сдѣлано въ Парижѣ около 20 опытовъ, которые можно разделить на три разряда, изъ коихъ каждый заключаетъ третью часть операций, произведенныхъ или съ наиболѣшимъ успѣхомъ, или съ сомнительнымъ, или же безъ всяко успѣха, то есть съ чувствомъ боли. Произведеніемъ опытовъ преимущественно занимались профессоры Ру, Вельпо и Мальгень. Опыты, дѣланные въ госпиталѣ *Hôtel Dieu* и *Charite*, не были столь успѣшны какъ въ госпиталѣ св. Лудовика. Труб-

— Król mianował Xięcia Montpensier głównodowodzącym artylery w departamencie Sekwany; wszystkie zatem zalecenia rządowe, tyczące się artylery w tym departamencie, przechodzić będą przez ręce Xięcia, który obok tego zachowuje obowiązek naczelnika szkoły w Vincennes.

— Słyszać, że Xięzna Montpensier jest przy nadziei.

— We czwartek, d. 4, był wielki bal u Xięcia Nemours, na którym dwór okazywał szczególną względność dla angielskiego Posta, Lorda Normanby. Król, który godzinę tylko bawił na balu, rozmawiał z nim dwukrotnie i to dosyć dugo. Posel francuski przy dworze Londyńskim, Hr. St. Aulaire, miał tego dnia posłuchanie u Królowej Wiktorii, w zamku Windsorskim.

— Lord Normanby, zaraz po mowie P. Guizot w Izbie Deputowanych, wysłał gońca do Londynu, drugiego zaś po mowie P. Berryer, żądając, jak mówią, nowych instrukcji.

— Wieszczał salonowa glosi, że Król Ludwik Filip otrzymał wiernoręczny list od Królowej Wiktorii. P. Haussonneville, zięć Xięcia Broglie, który udał się był do Londynu w poufnym zleceniu, przywieź mial to godło pokoju. Może być, iż sam Xięzna Broglie uda się wkrótce z polecienniem Króla do Londynu.

— Dzieennik *Akhbar* donosi z Algieru, pod d. 26 stycznia, że Jeneral Cavaignac wykonał nader pomyslną wypowiedź przeciw buntującym się sąsiadom pokoleniom Oraniskiej prowincji. Jazda francuska dognała te pokolenia, zmusiła je do walki i zadała im stanowczą klęskę. Wielu jeńców i 40,000 sztuk rogatego bydła zostało w ręku Francuzów.

— Kurier Marsylski donosi, że do pomienionego miasta przybył agent Meksykański, w celu rozdawania listów korsarskich przeciw okrętom Amerykańskim.

— Listy z Makao donoszą o śmierci Cesarza Kochinchiny.

Dnia 9 lutego

Minister spraw wewnętrznych polecił prefektom zawiadomić gminy, że do nich należy czuwanie nad wykonaniem prawa o wywozie zboża, i że one za wszystkie nieporządkie, z tego powodu wynikłe odpowiadają mają.

— Dzieenniki francuskie zajęte są uwagami nad zajęciem przez Anglików wyspy Labuan. *Journal des Débats* mówi między innymi: „Gdybyśmy wzięli za wzór dzienniki angielskie gdybyśmy sobie chcieli przypomnieć to wszystko, co powiedziały niedawno względem wysp Markizowych i Otahit; gdybyśmy technięli nienawiść, z powodu roszczeniach przeciwko nam potwarzyły przez związek me-

Za dojściem tej ciekawej wiadomości na ląd stały, Doktor Józef Bosch w Bruxelli, robił operację podwójnej fistuły; ale tylko pierwszą połowę operacji udało się zrobić bez bolu. Robione także bez bolu wycięcie wielkiego guza woreczkowatego u psa. Dnia 9 stycznia h. r., P. Ferguson, chirurg Londyńskiego szpitalu *Kings College*, robił trzy operacje z najlepszym skutkiem. Tegoż dnia w szpitalu św. Tomasza, P. Mac-Murdough, uciął sześciu-letniemu dziecku palec wskaziciel bez najmniejszego bolu, po dwurazowem tylko wegnięciu eteru do płuc, a dziecię po ocknieniu się pytało czy mu zrobiono operację. Dnia 12 stycznia, Professor Roux w Paryżu, ucinając goleń, zapomniał zatknąć choremu nozdrza, przez co chory nie usnął i czuł ból. Wkrótce potem zrobiono w Paryżu około 20 doświadczeń, mogących się podzielić na trzy klasy, z których każda obejmuje trzecią część operacji, wykonanych albo z najlepszym skutkiem, albo z wątpliwym, albo też bez żadnego skutku. To jest z bolem. Robieniem doświadczeń najbardziej zajmowali się Professorowie: Roux, Velpaux i Malgaigne. Doświadczenia robione w szpitalu *Hôpital-Dieu* i w *Charité*, nie ujawniały się tak doskonale jak w szpitalu św. Ludwika. Rurki szczególnego przyjemnika (*recipients*), zawierającego eter, nie wkładano do ust, ale do jednego nozdrza, a drugie nozdrze zatykano ręką. Za każdym wetchnieniem

странляемыхъ противъ насъ клеветъ обществомъ методистскихъ миссионеровъ, то могли бы также въ занятіи острова *Lamb* отыскать поводъ для явного возстанія противъ личной гордости Англіи. Но такая политика, выказывающая только безсиліе и зависіть, прикрывающая маското патріотизму, ни сколько не по нашему вкусу! напротивъ, мы хотимъ утѣшать себя надеждой, что сие овладѣніе принесетъ со временемъ пользу для общихъ интересовъ гражданственности человѣчества.

— Въ Брестѣ склонъ портъ въ этомъ году будутъ спущены на воду пять кораблей: одинъ линейный стопумечный, два фрегата 60-ти и 50-ти пушечные, одинъ бригъ и одинъ пароходный фрегатъ.

— 28-го м. м., въ палатѣ гражданскаго суда занимались сообѣженіемъ процесса маркиза д'Эпинь-Сант-Лю, противъ знаменитаго писателя Александра Дюма, отъ коего первый требуетъ вознагражденія въ 50,000 фр. за то, что онъ въ своемъ романѣ — одного изъ его предковъ, воїреки исторіи, оклеветалъ; сверхъ сего онъ требуетъ, чтобы Г. Дюма, въ новомъ изданіи сего романа, опорицаемыя имъ места пропустилъ, или вмѣсто Сант-Лю поставилъ другое имя. Палата отсрочила сіе дѣло, для того, чтобы прежде сообразить отдельныи статьи жалобы.

— Сегодня выпала въ свѣтъ въ первый разъ новая легитимистская газета, *Union monarchique*, въ которой соединены *Quotidienne, France* и *Echo*.

10 Февраля.

На вчерашнемъ засѣданіи палаты депутатовъ, по принятіи 7-й статьи, касающейся финансъ, приступили къ 8-й статьѣ относительно разныхъ реформъ. При семъ министръ народнаго просвѣщенія объяснялъ, въ слѣдствіе сдѣланаго ему вопроса, что правительство нынѣшнему собранію предложитъ проектъ закона относительно первоначальнаго образования. За симъ Г. Викторъ Грандень произнесъ рѣчь, въ коей остроумно и съ успѣхомъ возставалъ противъ партии свободной торговли. Но вслѣдъ его рѣчи, на которую Г. Блонки обѣщали отвѣтить, палата отсрочила свое засѣданіе.

— Турецкій посланикъ представилъ Г. Гизо новую ноту своего правительства, въ коей Порта протестуетъ противъ принятия Тунисскаго бея.

— Письмо изъ Алжира, получасное въ Марсели 2 Февраля, сообщаетъ невѣроятный слухъ, который однако привелъ въ ужасъ столицу Алжиріи. Тринадцатый полкъ легкой пѣхоты попалъ, будто бы, въ засѣду, и будучи окружены превосходнымъ числомъ арабовъ, вынужденъ былъ сдаться въ пленъ. Слуху сего не льзя, кажется, повѣрить.

— Въ *Gazette de Mie* пишутъ изъ Туниса отъ 4 Января: „За три передъ симъ дня съ пришедшими изъ Мальты кораблемъ прибылъ агентъ оттоманской порты; но бей по сіе чину не хотѣлъ принять его, а равно и привезенныхъ имъ съ собою писемъ. На прошедшій недѣльѣ мы видѣли прибывающіе сюда одинъ за другимъ англійскіе корабли, съ депешами къ Бею; при всякомъ случаѣ Бей требовалъ, не сколько дней времени для отвѣта; депеши сіи сообщали о прибытіи турецкаго посланика. Этотъ отказъ въ доставленіи ему аудіенціи, можетъ Бея подвергнуть многимъ хлопотамъ.“

ку особеннаго пріемника (*recipien*), заключающаго зеиръ, не влагали въ ротъ, но въ одну ноздрю, а другую прижимали рукою. При всякомъ вдыханіи воздухъ пробирался въ бутылку, проходилъ сквозь губку, насыщалъ зеирный паръ и входилъ въ легкія; выдыханіе же совершалось чрезъ ротъ. Зеира наливали отъ одной до двухъ унцій. Врачъ Бергсонъ совѣтуется употреблять изненѣкій графинъ съ широкою шеєю, заткнутую проколотою пробкою, соединенную съ дульцемъ, проведеннымъ въ одну ноздрю. Профес оръ хирургіи, Г. Ротмундъ, въ Місіхенѣ употребилъ, при трехъ операцияхъ, съ хорошимъ успѣхомъ снарядъ Г. Герапата, то есть, пузырь; такой же опытъ произведенъ былъ въ Эрлендѣ, а Эдинбургскій профессоръ Симпсонъ употребилъ зеиръ при разрѣшениі отъ бремени увѣчной женщины. Вскорѣ будемъ мы въ состояніи сказать кое-что о послѣдствіяхъ опыта, произведенныхъ у насъ, въ Вильнѣ, съ помошью снаряда, похожаго на аппаратъ Наркера, устроенного здѣшнимъ Аптекаремъ Кушевичемъ, который мы видѣли на засѣданіи Императорскаго Медицинскаго Общества, проходившемъ 12 сего Февраля.

(Окончаніе впередъ).

— W tym roku pięć okrętów spuszczonech będzie z warsztatów w porcie Brest to jest: liniowy o stu działach, dwie fregaty o 60 i 50 działach, jeden bryg i jedna fregata parowa.

— Trybunał cywilny zajmował się w d. 28 z. m. skargi Margrabiego d'Espinay-St Luc, przeciw znaneemu pisarzowi Alex. Dumas, od którego żąda wynagrodzenia 50,000 fr., z powodu, że w swym romansie jednego z jego przodków, wbrew historyi, fałszywie spotkał. Żąda zarazem, aby P. Dumas w nowym wydaniu obwiniane miejsca opuścił, lub w miejsce St. Luc inne nazwisko zmieścił. Sąd odroczyl sprawę aby pierwje punkta oskarżenia dostatecznie roztrząsnąć.

— Dziś wyszedł pierwszy numer nowej gazety legitimistowskiej p. t. *Union monarchique*, będącej połączeniem, jak wiadomo, gazet: *Quotidienne, France* i *Echo*.

Dnia 10 lutego.

— Na wczorajszem posiedzeniu Izba Deputowanych, po przyjęciu 7 § dotyczącego finansów, przystąpiła do § 8 względem różnych reform. Przyczem Minister wychowania publicznego, zapytany oświadczenie, że rząd na teraźniejszym zgromadzeniu przełoży projekt do prawa względem nauk elementarnych. Następnie P. Wiktor Grandin miał mowę, w której nie bez dowcipu i powodzenia, powstawał na stronietwo wolności handlowej. Po jego mowie, na którą P. Blaqui zapowiedział odpowiedź, odroczyla się Izba.

— Posł turecki złożył P. Guizot nową notę swego rządu, w której zawiera się protestacja, dotycząca przyjęcia Beja Tunetańskiego.

— List z Algieru otrzymany d. 2 lutego w Marsylii, donosi wieść trudną do uwierzenia, a która jednak przeraża stolicę Algierii. Trzynasty półk lekkiej piechoty miał wpaść w zasadzkę i otoczoną przez przeważającą liczbą Arabów miał się dostać w niewolę. Wieść ta zdaje się niepodobną do prawdy.

— *Gazette de Midi* pisze z Tunis pod d. 4 stycznia: „Przed trzema dniami okręt przybyły z Malty przywiózł tu agenta Porty Ottomański; ale Bej aż do dnia dzisiejszego nie chciał go przyjąć, również jak listów, które z s. b. przywiózł. W przeszłym tygodniu widzieliśmy przybywające u jeden pod drugim kilka okrętów angielskich, z depeszami do Beja; za każdą razą, Bej żądał kilka dni czasu do namysłu, nim udzielił odpowiedź. Treścią ich miało być doniesienie o przybyciu Posta tureckiego. To odmówienie przyjęcia go, może nabawić Beja wielkiego kłopotu.“

wpadalo powietrze do flasz, przebijało się przez włożoną i eterem zlaną gąbkę, nasycalo się eterową parą i wechodziło do płuc; oddechnienie zaś nastepowało przez usta. Eteru nalewano od jednej do dwóch uncji. Dr. Bergson, zaleca niską karafkę z szeroką szyją, zatkniętą korkiem przedziurawionym i połączonym z cybuczem, idącym do jednego nozdrza. Professor chirurgii Rothmund w Monachium, użył przy trzech operacjach z dobrym skutkiem apparatu P. Herapith, to jest pęcherza; robiono także doświadczenia w Erlandze, a Professor Simpson w Edynburgu skutecznie użył eteru podczas porodu ułomnej kobiety. Wkrótce będziemy mogli całkowicie powiedzieć i o wypadku doświadczeń robionych w Wielkiej, za pomocą maszyny, podobnej do apparatu Parckera, urządzonej przez P. Aptekarza Kuszewicza, i okazywanej na posiedzeniu Ges. Tow. Lekar. d 12 lutego.

(Dokończenie następuje).

— Брюссельский доктор Вань-Гекке, представилъ въ академію наукъ проектъ изобрѣтенній имъ системы воздухоплаванія. Аппаратъ г-на Вань-Гекке действуетъ на атмосферу сверху и снизу, и воздухоплаватель можетъ произвольно подыматься и опускаться, безъ утраты балласта и газа, и посредствомъ весьма удобнаго управлениія воздушнымъ шаромъ. Система Г. Вань-Гекке заключается въ томъ, что для направлениія, въ коемъ онъ намѣренъ оправиться, отыскиваетъ въ слояхъ атмосферы течение воздуха, и что посредствомъ изобрѣтеннаго имъ механизма, можетъ удобно подниматься и опускаться по желанію.

А В Г Л А Г

Лондонъ 6 Февраля.

На вчерашинемъ засѣданіи нижнаго парламента, представленъ былъ докладъ комитета относительно билль о вспомоществованіи неимѣющимъ средствъ содѣянія Ирландцамъ, для чего имѣеть быть назначена сумма въ 300,000 фун. стерл.

— Верхній парламентъ произвелъ непродолжительное засѣданіе, въ заключеніе коего Маркизъ Ланедонъ представилъ дальнѣйшее продолженіе переписки съ австрійскимъ правительствомъ.

— На засѣданіи нижнаго парламента 4-го Февраля, лордъ Бентикъ въ продолженіе двухъ часовъ объяснялъ свой проектъ относительно постройки въ Ирландіи желѣзныхъ дорогъ, и предложилъ билль, требующій съ этого цѣлію 16 миллионовъ фун. стерл.; такимъ образомъ, по мнѣнію оратора, предпринята бытѣбы успѣшишай мѣра противъ господствующаго нищенства въ этой странѣ посредствомъ полезнаго занятія народа, которая, сверхъ сего, способствовала бы, безъ сомнѣнія, развитию будущаго благосостоянія этой страны. — Лордъ Россель отдавая справедливость патріотизму и дарованіямъ лорда Бентинка, однако его проекта, относительно употребленія столькихъ миллионовъ казенной суммы не признавалъ полезнымъ, и хотя не противился предложенію сего билля, объявилъ однако, что онъ подастъ голосъ противъ вторичнаго его чтенія. Гг. Ребукъ и Юмъ равномѣрно рѣшительно объявили себя противъ сего билля, который съ энергіею и жаромъ защищаемъ былъ при семъ ирландскими членами, какъ то: Гг. Гратаномъ, Джонъ О'Коннелемъ, Смитъ Сѣріеномъ и другими. Послѣ объявленія со стороны канцлера казначейства и ирландскаго статѣ-секретаря, Г. Лабушера, что и они, по примѣру лорда Росселя, подадутъ свои голоса противъ вторичнаго чтенія сего билля, лордъ Бентинкъ получилъ дозволеніе предложить его парламенту, гдѣ его тотчасъ прочли въ первый разъ; второе его чтеніе назначено на 11-е Февраля.

— Въ *Times* пишутъ, что предложеніе лорда Бентинка, обѣ устроеніи желѣзной дороги въ Ирландіи, не одобрено въ Сити.

— Глава католической аристократіи въ Англіи, графъ Шревебюри, пожалованъ Его Святѣйшествомъ Напою кавалеромъ ордена Св. Григорія.

9 Февраля.

На сихъ дніахъ представленъ въ парламентъ заключенный въ прошломъ году мирный трактатъ, съ Королемъ Сандвичевыхъ острововъ, на основа іи которого Англійские товары будутъ ввозимы во владѣнія этого Государя съ платою пошлины, не болѣе пяти процентовъ.

— Нижняя палата, послѣ жаркихъ преній различныхъ партій, принялъ вчера иѣкоторыя условия ирландскаго билля, и назначила сегодняшній день для выслушанія отчета по сему предмету. За симъ канцлеръ палаты казначейства внесъ проектъ учредить комиссію для разсмотрѣнія билля о ввозѣ сахара нужнаго для пивоварень и винокурень, и хотя протекціонисты сильно тому сопротивлялись, палата однако же избрала предложенную комиссію, и билль утвердila условно. Верхняя палата занималась не важными для публики предметами.

— По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Ирландіи, снова иѣсколько человѣкъ, умерло отъ голода въ графствахъ Коркскомъ, Лимерикскомъ и другихъ; во многихъ городахъ, цѣны на хлѣбъ значительно понизились. До 500,000 чел. употреблены теперь при публичныхъ работахъ.

— Адмиралтейство сдѣлало распоряженіе, чтобы работники въ арсеналахъ и въ корабельныхъ докахъ,

— Dr. van Hecke Bruxelli, wynalazł nowy systemat żeglugi napowietrznej, którego projekt złożył tutejszej Akademii umiejętności. Systemat ten nie tylko od tego uczonego grona zatwierdzony, ale nawet za wynalazek nadar użyteczny uznany zostało. Apparat P. van Hecke działa na atmosferę siłą popychającą w góry i u dół, która dozwala żeglarzowi utrzymywać swój balon w danej wysokości, bez utraty balastu albo gazu, i to za pomocą nadar łatwych obrotów. System P. van Hecke zależy na tem, że dla kierunku, w którym się uda pragnie, wyszukuje prąd wiatru, iż za pomocą wynalezionej przez siebie mechanizmu, może się podnosić i zniżać podług upodobania.

АНГЛИЯ.

Londyn, 6 lutego.

Na wezorajszem posiedzeniu Izby Niższej złożone zostało sprawozdanie Komitetu względem bilu w sparcia dla niemających sposobu utrzymania Irlandczyków, na co ma być udzielony fundusz 300,000 f. szt.

— Izba Parów miała krótkie tylko posiedzenie, przy koncu którego Margrabi Lansdowne złożył na biurze Izby dalszy ciąg korrespondencji z rządem austriackim.

— Na onegdajszem posiedzeniu Izby Niższej, d. 4 lutego, Lord Bentinck rozwijał przez dwie godziny swój wniosek względem zakładania w Irlandii kolej żelaznych, i przełożył bil zasadzający na ten cel 16 milionów funt. szt., przez co, zdaniem mówcy, zaradziłoby się najskuteczniej panujączej w tym kraju nędzy, przez korzystne zatrudnienie ludu, i przyczyniłoby się najbardziej do zapewnienia przyszłej pomyślności tego kraju. Lord Russell oddając sprawiedliwość patryotyzmowi i talentom Lorda Bentinck, planu atoli jego, co do użycia tyla milionów ze skarbu, nie uznawał wecale za korzystny, i lubo się nie sprzeciwiał wniesieniu tego bilu, oświadczył jednak, że przeciw drugiemu jego odczytaniu głosować będzie. Pp. Roebuck i Hume oświadczyli się również energicznie przeciw bilowi, który nie mniej gorliwie popierali członkowie Irlandczy, jako to: Pp. Grattan, John O'Connell, i Smith O'Brien i inni. Po oświadczenie Kanclerza skarbu i P. Laboucher, Sekretarza Stanu dla Irlandii, że podobnie jak Lord Russell drugiemu odczytaniu bilu tego sprzeciwiać się będą, otrzymał Lord Bentinck pozwolenie do przekazania go Izbie, gdzie natychmiast, jak zwykle, po raz pierwszy odczytany został, na drugie zaś odczytanie wyznaczono dzień 11 lutego.

— Times czyni uwagę, że projekt drogi żelaznej w Irlandii, wniesiony przez Lorda Bentinck, nie znał dobrego przyjęcia w City.

— Ojciec św. ozdobił Hr. Shrewsbury, naczelnika katolickiej arystokracji w Anglii, krzyżem kawalerskim orderu św. Grzegorza.

Dnia 9 lutego.

W tych dniach złożono parlamentowi zawarty w roku zeszłym z Królem wysp Sandwichskich traktat pokoju, mocą którego towary Angielskie mają być przypuszczone do krajów tego Monarchy, za opłatą najwięcej po 5 od st.

— Izba Niższa po żywych sporach rozmaitych stronnicw, przyjęta wezoraj rozmaite klauzule bilu Irlandzkiego i dzień dzisiejszy na wysłuchanie w tym przedmiocie sprawozdania przeznaczyła; następnie Kanclerz Izby skarbowej wniósł projekt wybrania komisji, w celu rozważenia bilu o wprowadzeniu cukru na użytk browarów i gorzelni, a lubo protekeyonisei wielki stawiali opór, Izba jednakże wybrała zaproponowaną komisją i bil z klauzulami uchwalila. Izba Wyższa nie zajmowała się żadnym ważnym przedmiotem.

— Według ostatnich z Irlandii wiadomości, znów wiele osób umarło z głodu w hrabstwach: Cork, Limerick i innych; jednakże na bardzo wielu targach ceny zboża znacznie spadły. Przy robotach publicznych ma obecnie 500,000 osób zarobek.

— Admiralicja wydała rozkaz, aby robotnicy pracujący w arsenałach i przy warsztatach okrętowych, uorganiz.

были сформированы въ батальоны, дабы, въ случаѣ надобности, могли запинать мѣста, гдѣ работаютъ.

— Завтра ожидаютъ сюда прибытия мексиканского генерала Альмонте, который присланъ Сантаною для заключенія новыхъ условій обѣ уплатѣ долга этого народа.

Г е р м а нія.

Б а в а р і я.

Герцогъ Карлъ-Викторъ Гогенлое-Шеллинг-Фюрстъ, герцогъ Ратиборскій и Корвейскій, государственный советникъ Баварскаго Королевства, обручился съ княжною Марио-Антонито-Стефаніе Сайн-Виттгенштейн-Берлебургъ, дочерью князя Лудвика-Адольфа-Фридриха и княгини Стефаніи, урожденной княжны Радзивилль, родившейся 16-го Февраля 1829 года. Бракосочетаніе будетъ совершиено 16 Февраля, въ Корвѣ, что въ Вестфалии.

Испания.

Мадридъ, 30 Января.

Въ *Gaceta* сообщаютъ о назначеніи новыхъ министровъ. Слышно, что Г. Монъ отправится посланникомъ въ Лондонъ.

— Министры предполагаютъ вооружить въ Кадикѣ эскадру, команда наѣдъ кою получитъ Инфантъ Генрикъ.

— Въ *Journal des Débats*, о составѣ нового испанского министерства напечатано слѣдующее: „Фракцію, называемую пуританами, съ начальникомъ Г. Пачеко, представляетъ Г. Шихастъ-Лахано, одинъ изъ знаменитѣйшихъ ораторовъ конгресса. Г-на Рока-де-Тагоресъ считаютъ также однимъ изъ членовъ сей партіи, хотя неоднократно отдался уже онъ отъ оной, при некоторыхъ важныхъ обстоятельствахъ; опь — литераторъ и свѣтскій человѣкъ, всѣми уважаемый какъ по личному характеру, такъ и рождению. Министерство, которымъ онъ управляетъ, вновь образовано, ибо прежде народное просвѣщеніе принадлежало къ министерству внутреннихъ дѣлъ.— Генералъ Павія — одинъ изъ самыхъ младшихъ испанскихъ генераль-лейтенантовъ, ему всего 34 года, но онъ обладаетъ сильнымъ характеромъ и превосходно знаетъ свой предметъ.— Г. Сантіланъ, членъ сената, одинъ изъ тѣхъ людей, кои съ Г. Монъ болѣе всѣхъ содѣйствовали финансовымъ реформамъ. Онъ былъ уже министромъ финансовъ и оставилъ въ этомъ министерствѣ лестное сѣбѣ воспоминаніе. Послѣ того какъ Г. Монъ отказался отъ портфеля министерства финансовъ, онъ ни кѣмъ не могъ быть лучшіе замѣненъ. Впрочемъ только въ слѣдствіе убѣдительного его желанія, Г. Сантіланъ вступилъ въ эту должность. Г. Браво-Мурілло есть членъ, имѣющій сильное влияніе въ умѣренной партіи. При всѣхъ важныхъ вопросахъ, онъ постоянно поддерживалъ послѣднее министерство. Г. Браво-Мурілло былъ, какъ известно, докладчикомъ коммисіи конгресса по поводу бракосочетаній Королевы и Инфантини.

— Кабинетъ образованъ большему частію усиленіями Г. Кастро-и-Оразко, коему Королева прежде всѣхъ предоставила составленіе онаго, и который не счелъ соотвѣтственнымъ вступить въ его составъ. Говорить, что только по убѣдительной просьбѣ Королевы, герцогъ Сатомайоръ принялъ званіе президента совѣта. Должно надѣяться, что правота его видовъ и миролюбивый характеръ успѣютъ придать иѣкоторое единство слишкомъ разнообразнымъ стихіямъ, изъ коихъ составляется новое управление. Впрочемъ всѣ единодушно отдаютъ справедливость благоразумію и прозорливости Королевы, которая Ея Величество является при совершеніи своихъ обязанностей.

— Положеніе Каталоніи со дnia на день становится опаснѣе; междуусобица войска развивается все болѣе и болѣѣ, и инсургенты усиливаютъ свои средства къ борьбѣ. Генералъ-капитанъ Бретонъ, который 23 Января возвратился было въ Барселону изъ экспедиціи въ Аресъ-де-Маръ, 26 Января снова оставилъ этотъ городъ, отправляясь въ верхнюю Каталонію противъ карлистской шайки собравшейся въ Росъ-де-Өволестъ, которая считается уже у себя 300 чел. и наполняетъ ужасомъ провинціи: Леридскую, Жиронскую и Барселонскую. Всѣ карлистские отряды не состоятъ уже, какъ прежде, изъ 30 или 40, но изъ 300 до 400 чел. Съ другой стороны пограничные округи подвергаются нападеніемъ шаекъ грабителей и хищниковъ, кои опустошаютъ страну, пользуясь политическимъ смятѣнемъ.

zowani zostali w bataliony, iżby w razie potrzeby mogli być użytymi do obrony arsenałów.

— Jutro spodziewany jest tu Jenerał Meksykański Almonte, który w imieniu Santany przybywa, aby na nowych zasadach uporządkować dług swego narodu.

Н і в м с ү.

Z Ba w a r y i.

Xiaż Karol Wiktor Hohenlohe Schillingfürst, Xiąż Ratiboru i Corwey, Królewsko-Bawarski Radca Państwa, zaręczył się z Xięźniczką Marią Antoniną Stefanią Sayn-Wittgensztein-Berleburg, córką Xięcia Ludwika Adolfa Fryderyka i Xięzny Stefanii, z domu Xięźniczki Radziwillówny, urodzoną d. 16 lutego 1829 roku. Zasłubiny odbyły się mają d. 16 latago w Corwey, w Westfalii.

H i s z p a n i a.

Madryt, 30 stycznia.

Gaceta zawiera mianowanie nowych Ministerów. Słyszać, że P. Mon udaje się jako Poseł do Londynu.

— Ministrowie mają zamiar uzbroić w Kadyksie eskadrę, której dowództwo otrzyma Infant Henryk.

— *Journal des Débats* zawiera względem sk『adu nowego hiszpańskiego ministerstwa co następuje: „Frakcja nazwana Purytanami, z przewodzicelą P. Picheco, reprezentowana jest przez P. Sijas Lojano, który jest jednym z najznakomitszych mówców Kongressu. P. Rica de Tagores uważany jest także jako jeden z członków tego stronnictwa, lubo kilka już razy odróżniał się od niego w kilku ważnych okolicznościach; jest to literat i człowiek światowy, doznający powszechnie poważania, tak przez swój charakter jak i urodzenie. Ministerstwo, które zajmuje, zostało nowo utworzone; dawniej wychowanie publiczne zależało od ministerstwa spraw wewnętrznych. Jenerał Pavia, jest jeden z najmłodszych Jenerał-Poruczników hiszpańskich; ma lat 34, ale jest stałego charakteru, i zna dobrze swój przedniot. P. Sintillan jest członkiem Senatu, jednym z tych, którzy z P. Mon przyczynili się najwięcej do reform finansowych. Był on już raz Ministrem skarbu i pozostawił w tym ministerstwie zaszczytną posobie pamięci. Gdy P. Mon stanowczo odmówił przyjęcia ministerstwa skarbu, nie mógł być lepiej zastąpiony. Zresztą na usilne tylko jego nadejście, P. Sintillan przyjął to miejsce. P. Bravo Murillo jest członkiem mającym najwięcej wpływu w stronictwie umiarkowanym. We wszystkich wielkich kwestiach wszerał zawsze ostatnie ministerstwo. P. Bravo Murillo był jak wiadomo sprawozdawcą Komisji Kongressowej z powodu małżeństw Królowej i Infanta.

— Gabinet uorganizowany został po większej części przez usiłowania P. Gastro y Orozco, któremu Królowa poleciła naprzód utworzenie jego, a który nie sądził stosownym aby sam zajął w nim miejsce. Mówią, że tylko na usilne naleganie Królowej, Xiaż Sotomayor przyjął przewodnictwo w radzie. Spodziewać się należy, że prawosć jego widoków i pojednawczy charakter, zdołają nadać pewną jedność całkiem różnorodnym żywiołom, z jakich się składa nowa administracja. Wszyscy zgadzają się z resztą w uznaniu mądrości i doskonałej pojednoścji, jakie Królowa objawia w wykonywaniu swych prerogatyw.

— Położenie Katalonii przybiera co dnie groźniejszy charakter; wojna domowa organizuje się niezaprzeczenie co raz obszerniejszej, a rokoszanie powiększa swoje środki do walki. Jeneralny Kapitan Breton, który d. 23 stycznia wrócił do Barcelony z wycieczki do Ares de Mar, opuścił znów t『 stolicę d. 26 stycznia, udając się do wyższej Katalonii przeciwko bandzie Karlistowskiemu w Ros de Eroles zebranej, która liczy już 300 głów i napełnia przestrachem prowincje: Leridy, Gerony i Barcelony. Wszystkie oddziały Karlistowskie nie liczą już jak dotąd po 30 lub 40, ale po 300 i 400 ludzi. Z drugiej strony, pograniczne powiaty nawiedzone zostały przez bandy złodziejów i żółtrów, które pustoszą kraj, korzystając z politycznych zamieszek.

ТУРЦИЯ.
Константинополь, 28 Января.

16-го с. м., Султан председательствовал въ государственномъ совѣтѣ, въ коемъ, какъ говорять, рассматривали проектъ обѣ уничтоженіи публичнаго торга невольниками въ Константинополѣ; мѣра эта имѣть бытъ введеніемъ къ уничтоженію самаго невольничества. По окончаніи засѣданія, Султанъ приказалъ присутствовавшимъ министрамъ, чтобы они немедленно озабочились учрежденіемъ сообщенія между главными пунктами государства и составили бы систему болѣшихъ дорогъ по всѣмъ направлениямъ.

По новѣйшему Султана, учреждена комиссія, подъ наименованіемъ литературного комитета, который будетъ руководствовать пріготовительными трудами при составленіи грамматики и турецкаго словаря. Председателемъ этой комиссіи назначенъ исторіографъ Усаадъ-Эфендій, а членами: генералъ-лейтенантъ, председатель военнаго совѣта, Эмиръ-Паша; первый лагомантъ дивана Фуадъ-Эфендій, и членъ военнаго совѣта Магометъ-Паша. Этимъ єановникамъ назначены помощники изъ числа образованныхъ и заслуженныхъ людей. Литературный комитетъ приступилъ къ своимъ занятіямъ 18 Января.

Сѣв. АМЕР. Соед. Штаты,
Нью-Йорк, 8 Января.

На пакетботѣ „Атрикъ“ привезено извѣстіе, что палата представителей единогласно отказалась отъ принятія посланія президента, который предлагалъ назначить генералъ-лейтенанта для продолженія мексиканской войны.— Этотъ неожиданной оборотъ произвелъ величайшее впечатлѣніе. Президентъ собралъ у себя въ тотъ же вечеръ министровъ и представителей, принадлежащихъ къ демократической партии, для разсужденія о томъ, что должно предпринять въ этихъ обстоятельствахъ. На другой день, одинъ изъ личныхъ друзей президента предложилъ палатѣ отказать отъ своего рѣшенія, принятаго наканунѣ; голоса раздѣлились поравну, но два члена демократической партии, пожертвовавъ собою, перемѣнили поданное ими мнѣніе, и первое рѣшеніе было уничтожено 94-ю голосами противъ 92-хъ. Посланіе Г. Полька было препровождено затѣмъ въ комитетъ общихъ дѣлъ, который вѣроятно похоронитъ его.— Былъ о сформированіи десяти новыхъ регулярныхъ полковъ возбудиль въ конгресѣ живѣшее сопротивленіе. Иначе и не могло быть: эта мѣра ни мало несособразна съ обычаями Американцевъ, и оскорбляетъ въ сильной степени ихъ предубѣжденія и республиканскія правила. Она, вѣроятно, будетъ имѣть ту же участъ, какъ и прочія предложения Г. Полька.— Постоянная вражда конгреса къ правительству поставляетъ послѣднее въ величайшее затрудненіе, и вѣроятно принудитъ наконецъ Г. Валькера выйти изъ министерства.— Въ извѣстіяхъ съ театра войны сообщаютъ, что ряды войска Соединенныхъ Штатовъ рѣдѣли отъ болѣзней. Лишенія всякаго рода, претерпѣваемыя волонтерами, голодъ и недостатокъ въ деньгахъ побуждали многихъ изъ нихъ къ побѣгамъ. Изъ одного только полка бѣжало семьдесятъ человѣкъ. Въ то же время возникаютъ со всѣхъ сторонъ гверильи, которые держать Американцевъ въ осадѣ: риккеросы ежеминутно убиваютъ отдельныхъ солдатъ и посты, слишкомъ выдавшіеся впередъ.

По новѣйшимъ извѣстіямъ изъ Мексики, неѣтъ ни какой надежды на то, чтобы Мексиканскій конгрессъ согласился на мирныя предложения Соединенныхъ Штатовъ. Въ Сѣверно-и-Южно-Американской кофейнѣ прибыто обѣ этомъ слѣдующее объявление: „Нью-Йоркъ, 12-го Января. Мексиканскій конгрессъ рѣшилъ, что онъ не будетъ ни думать, ни договариваться о мирѣ, до тѣхъ поръ пока посолѣній непріятельскій солдатъ не выйдетъ изъ мексиканскихъ владѣній, и не удалятся всѣ корабли, стоящіе у мексиканскаго берега.“

ТУРЦИЯ.
Konstantynopol 28 stycznia.

Dnia 16 go b. m., Sultân przewodniczył najwyższej radzie państwa, na której, jak słychać, rozbiertoano projekt zniesienia publicznej przedaży niewolników w-Stambule, co ma bydż wstępem do zniesienia samego niewolnictwa. Po skończeniu posiedzenia, rozkazał Sultân obecnym Ministrom, aby natychmiast zajęli się ulepszeniem komunikacji między głównymi punktami państwa i utworzeniem systematu wielkich gościów we wszystkich kierunkach.

— Z rozkazu Sultana mianowana została komisja, pod nazwą komitetu literackiego, która ma kierować pracami przygotowawczymi do projektu gramatyki i słownika języka tureckiego. Prezesem rzecznym komisji jest historyograf Essad Efendi, członkiem zaś: Jeneral-Porucznik i Prezes rady wojennej Emir-Basza; pierwszy dumacz dywanu Fuad Efendi, i członek rady wojennej Mahomed Basza. Tym czelem wysokim urzędnikom dani są pomocnicy, wybrani z grona świątych i zaślubionych mężów. Komitet literacki rozpoczął swe prace 18-go stycznia.

СТАНЫ-ЗЖЕДНОCЗОНЕ АМЕРИКИ ПОЛНОСІЕ.

Nowy York, 8 stycznia.

Pakietbótem Patrie otrzymano wiadomość, że Izba Reprezentantów jednomyslnie odrzuciła poselstwo Prezydenta, który żądał mianowania Jeneral-Porucznika dla dalszego prowadzenia wojny z Meksykiem. Ten niespodziany wypadek sprawił największe wrażenie. Prezydent zgromadził u siebie tegoż wieczora Ministrów i Reprezentantów, należących do stronnictwa demokratycznego, dla naradzenia się nad tem, co czynić wypadalo w takich okolicznościach. Nazajutrz, jeden z osobistych przyjaciół Prezydenta wnioskł, aby Izba cośnęła swoje wzorajsze posłanie. Głosy podzieliły się na dwie równe połowy, ale dwa członkowie stronnictwa demokratycznego, uczyńnisi z siebie ofiarę, odwołali dane już przez siebie głosy; tym sposobem pierwsza uchwała została zniesiona 94 głosami przeciwko 92. Poselstwo zatem P. Polka przesłano do Komitetu ogólnych spraw, który je zapewne pokryje milczeniem. Był o utworzeniu dziesięciu nowych regułarnych pułków, spotkał w Kongresie najżystszy opór; co też inaczej być nie mogło, gdyż ten środek bynajmniej się nie zgadza ze zwyczajami Amerykanów i obraża w wysokim stopniu ich przesydy, tudzież wyobrażenia republikańskie. Spotka gó bezwątpienia tenże los co i inne wnioski Prezydenta. Ciągła opozycja Kongresu przeciwko rządowi, nabawia ten ostatni wielkiego kłopotu i zapewne zmusi na koniec P. Walkera do opuszczenia gabinetu. Wiadomości z teatru wojny donoszą, że kolumny wojska Stanów Zjednoczonych znacznie się przerzędziły od chorób. Niedostatki wszelkiego rodzaju, których doświadczają ochotnicy, głód i brak pieniędzy, skłoniły wielu do dezercji. Z jednego tylko pułku uciekło 70 ludzi. Jednocześnie ukazują się ze wszech stron grylasowie, którzy trzymają Amerykanów w oblężeniu; rukerosowie zaś co chwila zabijają pojedyńczych żołnierzy i znoszą pojedyncze oddziały, które się za daleko naprzód posuwają.

— Podlгug najswiezszych wiadomości z Meksyku, nie ma juž żadnej nadziei, aby Kongress Meksykański przystał na warunki pokoju, od Stanów Zjednoczonych podane. W północno-i południowo-Amerykańskiej kawiarni tutejszej przybito nastepujace w tej mierze ogłoszenie: „Nowy York 12-go stycznia. Kongress Meksykański uchwalił, że nie pierwsi myśleć lub traktować będzie o pokoju, aż ostatni żołnierz nieprzyjacielski ustapi z posiadłości Meksykańskich, i usuną się wszyskie okręty, przy brzegach Meksykańskich stojące.“